

Nr 16.

Af herr **Olofsson**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående inrättande af ett permanent penninglotteri, hvars vinst skulle afsättas till en ålderdomspensioneringsfond.

Frågan rörande ålderdomspensionering ligger fortfarande olöst för vårt land, men när och huru den än kommer att lösas, så kräfvades det pengar, och den kommitté, som för närvarande har frågan under utredning, tänker nog själf: Hvar skola vi taga alla pengar, som fordras för att verkligen kunna lösa frågan? Att den måste på ett tillfredsställande sätt få sin lösning, därom torde alla vara eniga, som hafva sinne för ett sant framåtskridande för vårt svenska folk. Att fattigvården och emigrationen skulle i väsentlig grad förminskas, om ålderdomspensioneringen på ett rätt sätt infördes i vårt land, lär ingen betvifla. Att år efter år icke bara reglera, utan ständigt öka statstjänarnas löner och pensioner, samt anslå stora belopp till inproduktiva ändamål och därjämte på indirekt väg ständigt beskatta den stora allmänheten, utan att staten i någon nämnvärd grad sörjer för det stora flertalets ekonomiska ställning, är ett förhållande, som ej längre borde få fortsätta. Det bör i stället snarast möjligt vidtagas åtgärder för anskaffandet af penningemedel till en ålderdomsforsäkringsfond att användas på sätt Riksdagen och Kungl. Maj:t komma att bestämma.

Frågan om ett permanent penninglotteri har flera gånger varit föremål för Riksdagens ompröfning, och skäl hafva gifvits så väl för som emot inrättandet af ett s. k. statslotteri, men vore det verkligen fråga om lotteri eller icke lotteri i vårt land, så torde nog de starkaste skälen vara emot desamma. Så är dock icke förhållandet, utan det ena lotteriet öppnas efter det andra, och ett stort antal lotterier spelar jämt, trots förbud

i svensk lag. Då det således torde vara mycket små utsikter att afskaffa lotterier, så böra de i stället ställas under statens kontroll och förvaltning, samt vinsten användas till ett för hela svenska folket gemensamt gagneligt ändamål, hvilket ändamål jag anser vara en ålderdomspensionering, hvarför jag vördsammast hemställer,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes utarbета och om möjligt till nästa lagtima riksdag för Riksdagen framlägga förslag till upprättandet af ett under statens förvaltning ställt permanent penningelotteri, hvars vinst afsettes till en ålderdomspensioneringsfond.

Stockholm den 25 januari 1910.

Johan Olofsson.

Nr 17.

Af herr **Hellberg**, om *ändring af bestämmelserna angående förfarandet vid exekutiv auktion å fastighet på landet m. m.*

Uti gällande utskökningslag § 91 finnes föreskrifvet med afseende på lös egendoms exekutiva försäljning, att »då så mycket af det utmätta blifvit såldt, att gälden, hvarför utmätning skett, så ock kostnad, som skall ur egendomen utgå, kan af det sålda fullt godtgöras, upphöre försäljningen.»

Men råkar en bonde komma i sådana skulder, att hans *hemman* blir taget i mät, så finnes ännu i dag i vår lag icke någon bestämmelse därom, att någon mindre eller större del däraf skall kunna utbjudas till för-